

LasseMajas
Detektivbyrå

RADIO VALLEBY

Martin Widmark
Helena Willis

BONNIER
CARLSEN

karta över valleby

HAMNEN

BENSIN

Valleby Bibliotek
6

HAMNGATAN

STATION

STORA
TORGET

Hotell

KÖPMANGATAN

BANK

SHALL

HOSPITALGATAN

KURIO

HAMNEN

BENJIN

HAMNGATAN

STATIONSGATAN

KÖPMANGATAN

TORA
ORGET

Skoll

BANK

SIMHALL

HOSPITALGATAN

KÖPMANGA

valleby

valleby
bibliotek
6

valleby

0101

55

BOKIO

station

valleby Bygg

VALLEBY

FÄNGELSE

GALLERGRAND

1915

STORA TEATERN

Agaton Klipp

TEATERGATAN

TEATERGATAN

TVÄRGATAN

BRANDSTATION

OPTIKER

POLIS

ITAN

KÖPMANGATAN

KÖPMANGATAN

Böckerna utspelar sig i
och omkring den lilla staden
Valleby, där de flesta känner
varandra och kyrkan
står mitt i byn.

Huvudpersonerna Lasse och
Maja är klasskompisar och driver
en liten detektivbyrå ihop.

Personerna:

Polismästaren

Lasse

Maja

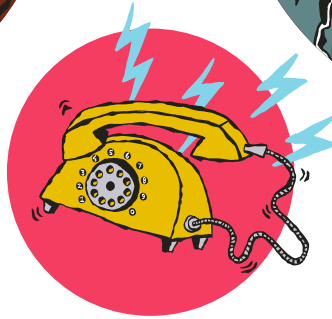

Sigge

Prästen

Busringären

Muhammed Karat

Sara Bernard

Barbro Palm

Ronny Hazelwood

Fritiof Andersson

Trocadero

Ivy Roos

Karl-Filip

Jack

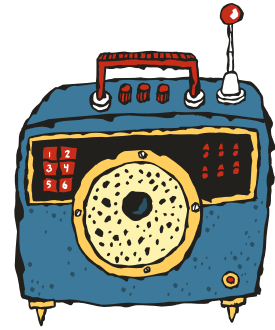

Fröken Gun

Rutger Björkhage

Spetsa öronen!

Invånarna i den lilla staden Valleby har just vaknat.

I pyjamasar och morgonrockar gnuggar de sömnen ur ögonen. Det är lördag och de njuter av ledigheten. Och de flesta – ja, jag vågar nog faktiskt påstå alla – har slagit på radion.

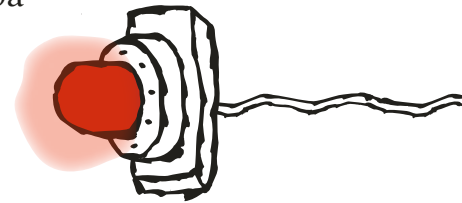
För ingen vill väl missa veckans populäraste program:
Sigges frågelåda med Vallebytoppen!

Sigge lutar sig närmare mikrofonen och trycker på sändningsknappen. En röd lampa tänds i studion.

– Goddagens kära lyssnare, säger han. Det här är er man i etern, Sigge Jansson, som ska hålla er sällskap en stund, denna underbara lördagsförmiddag.

Dags att gnugga sömnen ur ögonen och spetsa öronen för nu är det dags för veckans populäraste program: *Sigges frågelåda med Vallebytoppen!*

Utanför mitt studiofönster lyser solen över vår lilla stad, och inget kan väl passa bättre då än att starta med lite frågesport. Eller vad säger ni där hemma vid apparaterna?

Då ringer telefonen.

– Nämen, säger Sigge förvånat. Ringer det redan? Vem kan det vara? Jag har ju inte öppnat frågelådan än. Hallå?

– Hallå själv du, Sigge-Pigge Lunk! säger en mansröst.

Sigge får en rynka mellan ögonbrynen.

Den där rösten verkar bekant på något sätt, men Sigge kan inte placera den.

– Det är jag, Busingaren! fortsätter rösten. Du kan inte gissa vem jag egentligen är!

– Nja, nu är det ju inte jag som ska gissa i det här programmet, svarar Sigge.

– Du ska få en ledtråd i alla fall, Pigge-Sigge Skunk! Jag sitter i finkan på grund av två snokande snorungar.

Den mystiska personen
som kallar sig Busingaren
kastar på luren.

– Vem kan han vara? säger
Sigge fundersamt. De två snokande ungarna – det
måste ju i alla fall vara Lasse och Maja.

För en stund glömmer Sigge att han faktiskt har
ett radioprogram som ska göras.

– Nehej, nu kom jag visst alldeles av mig. Var var
vi någonstans?

– Jo, förutom Sigges frågelåda så ska vi ju förstås också få
reda på vem som ligger etta på Vallebytoppen. Och det skulle
jag inte missa om jag vore er. Så häng kvar så kör vi igång
med dagens första samtal.

Då ringer telefonen igen. Sigge är lite orolig att det ska
vara den mystiska Busingaren igen.

– Hallå, säger han. Vem är det jag pratar med?

– Hallåååååååååå? ropar en vilsen röst i andra änden av
luren.

Hallå! säger Sigge igen. Detta är Sigge Jansson.

– Hallå? fortsätter rösten. Har jag kommit fram?

HALLLLLLLÅÅÅÅÅ?

Då känner Sigge igen rösten.

– Är det *du*, Prästen? säger han.

– Ja, visst är det jag, svarar Prästen i Valleby glatt. Guds egen lilla favorit. Har jag kommit fram till Sigges frågelåda?

– Det stämmer. Hur står det till med vår präst denna underbara lördagsmorgon?

Prästen funderar en stund.

– Det kunde varit bättre, svarar han till slut.

– Men vad är det då som fattas? säger Sigge. Solen lyser och jag skulle väl tro att det gillar både fåglarna och blommorna på ängen. Är det inte så du brukar säga?

– Tja, svarar Prästen, det hade ju kunnat vara *söndag* till exempel. Det tänkte du inte på, va? Präster tycker bäst om söndagar. På söndagarna får vi nämligen predika i kyrkan.

Då förstår Sigge var skon klämmer.

– Det tycker du väldigt mycket om, eller hur? säger han.

– Mmmmm.

– Men vi kanske kan liva upp oss med lite frågesport, föreslår Sigge.

– Varför det? frågar Prästen.

– Tja ..., börjar Sigge. Dels är det ju roligt, och så kan du vinna en fin skiva om du svarar rätt på frågan som jag ställer. Du kan ju svara fel också, då blir det inte lika roligt. I alla fall inte för dig.

Prästen blir tyst en stund, som om han noga funderade på det som Sigge nyss sagt. Sedan säger han:

– Finns det frågor om Jesus?

– Vi får väl se, svarar Sigge. Men först får jag be om ett nummer.

– Ett! säger Prästen snabbt.

Sigge öppnar sin stora frågepärm.

– Då tar jag fram fråga nummer ett. Är du beredd?

– Vi är klara, svarar Prästen.

– Vi? frågar Sigge förvånat. Är ni flera?

– Ja, Gud och Jesus är förstås vid min sida, som alltid.

– Okej, då kör vi, säger Sigge. Men ni får lova att inte fuska.

- Vi lovar, säger Prästen högtidligt.
- Då undrar jag, säger Sigge långsamt, vilket intresse har Ture Modig som jobbar hos Muhammed Karat?

Nu blir det tyst i luren en lång stund.

– Ture Modig? funderar Prästen. Hos Muhammed Karat? Hmmm. Intresse ...?

– Ja, jag upprepar, säger Sigge. Vilket intresse, eller hobby om du så vill, har Ture Modig som jobbar hos Muhammed Karat?

– Hmmm. Hmmm, säger Prästen och låtsas att han funderar. Jag har svaret på tungan. Kan man få höra frågan en gång till?

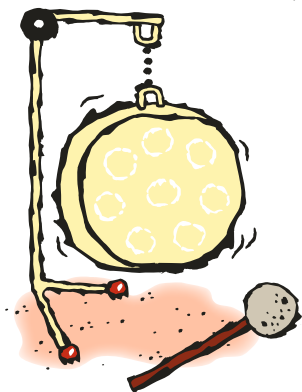
Men nu tycker Sigge att Prästen har gått för långt.

– Nej, säger han. Du har ju redan fått höra den två gånger.

– Men, jag kan ju inte, suckar Prästen. Och de andra två skakar också på huvudet. De vet inte heller. Jag ger upp!

– Nej, ge inte upp. Jag måste ge dig betänketid först, sen kan du ge upp, säger Sigge.

– Jaha, är det på det viset, svarar Prästen.

Sigge räknar från fem till noll och sedan slår han på en liten gonggong.

– Nu måste jag be om ditt svar, säger han.

– Vi har inget svar, sa jag ju, säger Prästen surt.

– Ture Modig spelar på hästar, skrattar Sigge.

Det är hans intresse.

– Det var en ovanligt dum fråga, säger Prästen.

Sigge anar hur det ligger till.

– Jag tror att Prästen är sur för att han inte vann någon skiva!

– Det är jag inte alls, svarar Prästen surt. Men när inte ens Gud och Jesus kan svaret ...

– Men som plåster på såren ska du få önska dig en liten sång.

– Jaha, svarar Prästen. Då skulle jag vilja höra Muhammed sjunga En *schyst diamant*. Han är så rik och klok.

Prästen menar Muhammed Karat som äger juvelerarbutiken i Valleby.

– Då spelar vi den låten för dig, Prästen, säger Sigge.

– Vänta lite, säger plötsligt Prästen. Får man hälsa?

– Nja, egentligen inte, svarar Sigge. Men eftersom det gick så dåligt för dig kanske vi får göra ett undantag denna gång.

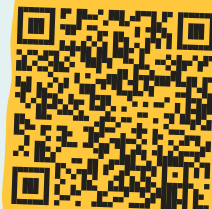

Franco Bollo

- Då vill jag hälsa till Franco Bollo, säger Prästen nöjt.
 - Till brevbäraren? frågar Sigge. Är ni vänner?
 - Nej, svarar Prästen.
 - Men varför vill du hälsa till honom då? undrar Sigge.
 - Jag vill att han ska sno sig på med posten, svarar Prästen.
- Jag väntar på ett brev. Det fjärde Korintierbrevet, nämligen.
- Jaha, då hör du det, Franco, skrattar Sigge. Skynda dig hem till Prästen nu. Och varsågoda alla lyssnare: Muhammed Karat sjunger *En schyst diamant*.

EN SCHYST DIAMANT

*Det är inte bara guld som glimmar.
Det är inte bara fiskar som simmar.
Tid kan va annat än sekunder och timmar.
Det är inte bara poeter som rimmar.*

*Men vad vet man då som är alldeles sant?
Att tappa sina byxor är ganska genant?
Nej, vad man vet – är just det.
Att man får betala en slant – för en schyst diamant.*

*Allt är inte skoj för man skrattar.
Allt är inte gjort så man fattar.
Och det finns inte kaniner i hattar.
Och känslor styrs inte av rattar.*

